

høitærede Ministers Udtalelser af det høie Thing vil blive vedtagen, vil der fra min Side aldeles ikke møde nogen Vanskelighed. — For saavidt som den høitærede Minister har ønsket, at Endringsforslagene under Nr. 6 og 7 maatte bortfalde, saa at det blev ved Lovens oprindelige Affattelse, indseer jeg ikke, at der kan være nogen Betænkelighed derved, især naar „de aarlige Regnskaber“ blev forandret til „Statsregnskabet“, eller der nærmere blev angivet, hvilket Regnskab der menes. Det var ogsaa min Opfattelse af disse Ord, da jeg læste Lovudkastet, at derved var meent de aarlige Regnskaber, som af Ministeriet aflægges; men der blev saa fra en anden Side hittret, at det dog maatte være de aarlige Regnskaber for Kirkerne, idet der ikke syntes at være nogen Plads til saadanne Regnskabers Aflæggelse i selve Finantsloven; men efter hvad den høitærede Minister nu har udtalt, indseer jeg nok, at det vil kunne lade sig gjøre paa den Maade, han angav.

Den ærede 3die Landsthingsmand for Ste Arøds (F. Nielsen), der tillige er Medlem af Udvalget, hittede, at det forekom flere af Udvalgets Medlemmer, at jeg som Ordfører havde ladet min Personlighed skinne mere igjennem, end det muligt var ønskeligt. Jeg maa i saa Henseende tillade mig at udtale, at min Stilling i Sagen er ganske anderledes end de andre ærede Medlemmers; thi der var ved Sagens første Foretagelse her i Thinget skeet mig en Behandling, hvorimod jeg nødvendigviis maatte tage til Gjennemtæle. Jeg var altsaa nødt til, naar jeg ikke vilde staae som den, der taalte en uretfærdig og ubillig Behandling, at svare for mig, og dette er Grunden til, at jeg maatte lade min Personlighed træde frem paa den Maade, som skeet er.

Kirke- og Underviisningsministeren: Jeg vil dog, hvis ikke den sluttede Fred atter skal brydes, raade den ærede Ordfører til ikke at bruge saadanne Udtryk som dem, han nu brugte. Efter min hele Opfattelse kan det vel være, at et eller andet af mine Udtryk ved Sagens tidligere Behandling var for livligt, men det var dog efter min Mening fuldkommen begrundet og berettiget. Jeg skal

isvrigt takke ham for, at han gav mig Haab om, at han ogsaa fremtidig vil efterkomme Ministeriets Ordre, og at hans Reservation om en mulig Mangel paa Efterkommen af dem ikke vil faae nogen videre praktisk Betydning.

F. Nielsen: Jeg skulde kun anføre et Par Ord til Forsvar for Endringsforslagene Nr. 6 og 7. For det Første troer jeg ikke, at Texten kan blive saaledes, som den høitærede Minister oprindelig har foreslaaet, men at der maatte staae „Statsregnskabet“, for at det kunde forståaas; og naar den høitærede Minister dernæst har spurgt, om man ved at sætte „aarlige Regnskaber“ da vilde skabe Regnskaber, der svæve i Luften, og for hvem disse Regnskaber skulde aflægges, da vil jeg svare, at vi have gjort os en ganske klar Forestilling om disse Regnskaber. Vi have troet, at det vilde være et aarligt Hovedregnskab for Kirkerne, hvoraf man faae, hvilke Bidrag de havde maattet afgive til de ufornuende Kirker, og at dette Regnskab blev fremlagt for Offentligheden, for at saaledes alle de dertil Implicerede kunde see, at der var skeet dem lige Ret, at det gik til Revision for Statsrevisionen, hvem det efter vort Forslag udtrykkelig skulde paalægges at gennemgaae det, og til Decision for Rigsdagen. Altsaa troer jeg ikke, at der mangler Noget af det, som hører til at afgjøre, hvor et Regnskab skal aflægges og afgjøres.

Kirke- og Underviisningsministeren: Jeg maa dog bemærke, at det egentlig ikke er Kirkerne hele fuldstændige Regnskab, hvorpaa det her kommer an, men kun to Poster deraf, nemlig dette Udlæg, dette Raan, Ministeriet forstrækker med, og Maaden, hvorpaa det forrentes og tilbagebetales. Jeg kan naturligviis aldeles ikke have Noget imod den foreslaaede Forandring, at der istedetfor „de aarlige Regnskaber“ sættes „de aarlige Statsregnskaber“.

Da Ingen hderligere forlangte Ordet, gif man til Afstemning, hvorved:

Underendringsforslag af Udvalget:

Til Udvalgets Endringsforslag ad § 2 Nr. 5.

Endringsforslagets 1ste Paragraph: „Para-